

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého rozšířeného senátu)

5. října 2020*

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Správní řízení – Rozhodnutí nařizující kontroly – Námitka protiprávnosti článku 20 nařízení (ES) č. 1/2003 – Právo na účinnou právní ochranu – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na nedotknutelnost obydlí – Dostatečně závažné indicie – Proporcionalita – Žaloba na neplatnost – Výtky týkající se průběhu kontroly – Odepření ochrany důvěrnosti údajů týkajících se soukromí – Nepřípustnost“

Ve věci T-255/17,

Les Mousquetaires, se sídlem v Paříži (Francie),

ITM Entreprises, se sídlem v Paříži,

zastoupené N. Jalabert-Dourym, B. Chemamou a K. Mebarekem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Monginem, A. Dawesem a I. Rogalskim, jako zmocněnci, ve spolupráci s F. Ninanem, advokátem,

žalované,

podporovaná

Radou Evropské unie, zastoupené S. Boelaert, S. Petrovou a O. Segnanem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení, zaprvé, rozhodnutí Komise C(2017) 1361 final ze dne 21. února 2017, které nařizuje společnosti Mousquetaires, jakož i všem společnostem, které přímo nebo nepřímo kontroluje, podrobit se kontrole v souladu s čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40466 – Tute 1), jakož i rozhodnutí Komise C(2017) 1360 final ze dne 21. února 2017, které nařizuje společnosti Mousquetaires, jakož i všem společnostem, které přímo nebo nepřímo kontroluje, podrobit se kontrole v souladu s čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40467 – Tute 2), a podpůrně rozhodnutí Komise C(2017) 1057 final ze dne 9. února 2017, které nařizuje společnosti Intermarché, jakož i všem společnostem, které přímo nebo nepřímo kontroluje, podrobit se kontrole v souladu s čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40466 – Tute 1), a dále rozhodnutí Komise C(2017) 1061 final ze dne 9. února 2017, které nařizuje společnosti Intermarché, jakož i všem společnostem, které přímo nebo nepřímo kontroluje, podrobit se kontrole v souladu s čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40467 – Tute

* Jednací jazyk: francouzština.

2), a zadruhé rozhodnutí, kterým Komise zajistila a zkopírovala data obsažená v nástrojích komunikace a zařízeních pro ukládání dat, obsahujících údaje týkající se soukromí uživatelů těchto nástrojů a zařízení, a dále zamítla žádost na vrácení uvedených údajů, podanou žalobkyněmi.

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát),

ve složení S. Gervasoni (zpravodaj), předseda, L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 30. ledna 2020,

vydává tento

Rozsudek¹

[*omissis*]

III. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 12 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. dubna 2017 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 13 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 28. července 2017 navrhla Rada Evropské unie svůj vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Rozhodnutím ze dne 22. září 2017 předseda devátého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil. Rada předložila svůj spis a hlavní účastnice řízení k němu podaly svá vyjádření ve stanovených lhůtách.
- 14 Žalobkyně v žalobě navrhují, aby Tribunál:
 - přijal organizační procesní opatření, kterým se Komisi nařizuje, aby upřesnila domněnky a předložila indicie, které měla k dispozici pro účely odůvodnění předmětu a účelu rozhodnutí ze dne 9. a 21. února 2017 (dále jen „napadená rozhodnutí“);
 - zrušil rozhodnutí ze dne 21. února 2017;
 - podpůrně zrušil rozhodnutí ze dne 9. února 2017;
 - zrušil rozhodnutí, na základě něhož Komise jednak zajistila a zkopírovala údaje obsažené v nástrojích komunikace a zařízeních pro ukládání dat, obsahujících údaje týkající se soukromí uživatelů těchto nástrojů a zařízení, a jednak zamítla žádost o vrácení uvedených údajů předloženou žalobkyněmi;
 - uložil Komisi a Radě náhradu nákladů řízení.
- 15 V replice žalobkyně upřesnily, pokud jde o jejich bod návrhových žádání týkající se rozhodnutí ze dne 9. února 2017, že navrhují, aby tato rozhodnutí byla prohlášena za nicotná z důvodu, že nebyla řádně oznámena, a podpůrně, aby byla zrušena.

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

16 Komise, podporovaná Radou, navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl,
- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

[omissis]

IV. Právní otázky

[omissis]

A. K přípustnosti

1. K přípustnosti čtvrtého bodu návrhových žádání

- 30 Je třeba mít za to, že tento čtvrtý bod návrhových žádání směřuje ke zrušení údajného rozhodnutí Komise o zajištění a zkopírování údajů týkajících se soukromí některých zaměstnanců a vedoucích pracovníků žalobkyň, a dále zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vrácení těchto údajů, kterou podaly žalobkyně (viz bod 14 čtvrtá odrážka výše).
- 31 Na základě znění žaloby a repliky a jak potvrzují písemnosti Komise, lze první část tohoto bodu návrhových žádání vykládat v tom smyslu, že směřuje k odepření ochrany důvěrnosti dotčených soukromých údajů.
- 32 Pokud jde o právní zájem žalobkyň na podání žaloby proti tomuto odepření, jenž Komise zpochybňuje, je třeba zdůraznit, že na základě povinnosti každého podniku zajistit ochranu osob, které zaměstnává, jakož i jejich soukromí [viz zejména, pokud jde o povinnost ochrany soukromí fyzických osob při zpracování osobních údajů, směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31), která byla nahrazena nařízením (EU) 2016/679 Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1)], může kontrolovaný podnik Komisi požádat, aby v prostorách podniku nezajistila určité údaje, které mohou zasahovat do soukromí jeho zaměstnanců nebo vedoucích pracovníků, nebo žádat Komisi o vrácení těchto údajů. V takovém kontextu nejsou, jak nesprávně tvrdí Komise, takové žádosti vyhrazeny výlučně dotčeným zaměstnancům. Z téhož důvodu lze mít ohledně tohoto podniku za to, že má právní zájem na napadení zamítnutí jeho žádostí ze strany Komise u unijního soudu.
- 33 Pokud jde o povahu napadnutelného aktu, jenž představuje odepření ochrany důvěrnosti dotčených osobních údajů, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury představují akty, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU, opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobkyň tím, že tato opatření podstatným způsobem mění její právní postavení. Mezitímní opatření, jejichž cílem je příprava konečného rozhodnutí v zásadě nepředstavují napadnutelné akty (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, body 9 a 10, a ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise, T-135/09, EU:T:2012:596, body 115 a 116).

- 34 Ve specifickém kontextu kontrol Komise a obecněji řízení v oblasti hospodářské soutěže je soudní přezkum podmínek, za kterých byla kontrola provedena, obecně součástí projednávání žaloby na neplatnost, která bude případně podána proti konečnému rozhodnutí, které Komise přijala na základě tohoto ustanovení (viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise, T-135/09, EU:T:2012:596, bod 132 a citovaná judikatura).
- 35 Z judikatury však rovněž vyplývá, že akty přijaté v průběhu přípravného řízení, které jsou samy o sobě konečným ukončením zvláštního řízení odlišného od řízení, které má Komisi umožnit rozhodnout ve věci samé a které vyvolávají právně závazné účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení, jsou rovněž napadnutelnými akty (rozsudky ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, body 10 a 11, a ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise, T-135/09, EU:T:2012:596, bod 116).
- 36 V kontextu řízení v oblasti hospodářské soutěže tak bylo rozhodnuto, že rozhodnutí Komise, kterým se zamítá žádost o ochranu určitého dokumentu z důvodu důvěrnosti komunikace mezi advokátem a jeho klientem, dokumentu, jímž bylo ukončeno zvláštní řízení, které se liší od řízení, jež má Komisi umožnit rozhodnout o existenci porušení pravidel hospodářské soutěže, představuje tedy akt, který může být předmětem žaloby na neplatnost (viz rozsudek ze dne 17. září 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise, T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287, body 46, 48 a 49 a citovaná judikatura).
- 37 Stejně tak, ačkoli unijní soud dosud takovou žalobu neprohlásil za přípustnou, lze mít za to, že Tribunál připustil možnost, aby kontrolovaný podnik podal za stejných podmínek žalobu proti rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o ochranu jeho zaměstnanců z důvodu jejich soukromí. Tribunál totiž poté, co připomněl rozsudek ze dne 17. září 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise (T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287) a v něm citovanou judikaturu, zmínil možnost „rozhodnutí, které takovou [...] ochranu [z důvodu soukromí] odepírá“, a konstatoval, že takové rozhodnutí nebylo v projednávaném případě přijato. Pro tyto účely vycházel z okolnosti, že žalobkyně v okamžiku přijetí rozhodnutí o pořízení kopií dotčených údajů netvrdily, že se na dokumenty, které jim patří, vztahuje ochrana, která je podobná ochraně důvěrnosti komunikace mezi advokátem a jeho klientem, ani neurčily konkrétní dokumenty nebo části dotčených dokumentů (rozsudek ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise, T-135/09, EU:T:2012:596, body 129 a 130).
- 38 Žalobkyně v projednávané věci konkrétně tvrdí, že zamítnutí uvedené v první části čtvrtého bodu návrhových žádání jejich žaloby by mohlo být postaveno na roveň zamítnutí, které bylo považováno touto judikaturou za napadnutelný akt.
- 39 Lze mít zajisté za to, že pokud se podnik dovolává práva na respektování soukromí svých zaměstnanců nebo jeho vedoucích pracovníků, aby v rámci provádění kontroly zabránil zajištění výpočetní techniky nebo nástrojů pro komunikaci a kopírování údajů, které jsou v nich obsaženy, vyvolává rozhodnutí, kterým Komise tuto žádost zamítla, právní účinky vůči tomuto podniku tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (viz bod 37 výše). Toto rozhodnutí se totiž dotýká podmínek, za kterých zajišťuje ochranu osob, které zaměstnává, a jejich soukromí. Mimoto je mu takovým rozhodnutím odepřeno právo dovolávat se omezení prováděné kontroly pouze na „dokumenty související s obchodní činností“, jež je vyžadováno jak čl. 20 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1/2003, tak judikaturou (viz rozsudek ze dne 6. září 2013, Deutsche Bahn a další v. Komise, T-289/11, T-290/11 a T-521/11, EU:T:2013:404, bod 80 a citovaná judikatura).
- 40 V tomto ohledu je třeba uvést, že v bodech 51 a 52 rozsudku ze dne 17. září 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise (T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287), měl Tribunál v případě, kdy Komisi byla před provedením některých úkonů týkajících se kopírování dokumentů předložena žádost o ochranu na základě práva stanoveného unijním právem, za to, že implicitní zamítavé rozhodnutí se projevilo ve fyzickém úkonu kopírování a připojení zkopírovaných dokumentů do spisu.

- 41 V projednávané věci však žalobkyně před přijetím sporných aktů netvrdily, že se na počítačové vybavení zajištěné a na údaje zkopírované Komisí musí vztahovat ochrana na základě práva na respektování soukromí jejich zaměstnanců nebo vedoucích pracovníků. Žalobkyně se totiž dovolávaly ochrany dotčených údajů z důvodu respektování soukromí svých zaměstnanců nebo vedoucích pracovníků až po zkopírování uvedených údajů a vrácení počítačového vybavení, které může obsahovat takové údaje, a to dne 24. února a poté dne 13. dubna 2017.
- 42 V tomto ohledu lze uvést, že požadavek, aby podnik, na který se vztahuje rozhodnutí o provedení kontroly, podnikl určité kroky k ochraně svých práv a přístupu k právním prostředkům nápravy umožňujícím zajistit jejich dodržování, zejména krok spočívající ve formulování žádosti o ochranu u Komise (viz body 36, 37 a 40 výše), není zásahem do práva na účinnou soudní ochranu. To platí tím spíše, že Komise je povinná poskytnout podniku krátkou lhůtu, aby konzultoval své advokáty před vyhotovením kopií za účelem případného podání takové žádosti (v tomto smyslu rozsudek ze dne 6. září 2013, Deutsche Bahn a další v. Komise, T-289/11, T-290/11 a T-521/11, EU:T:2013:404, bod 89).
- 43 Z uvedeného v projednávané věci vyplývá, že Komise, když zajistila dotčené počítačové vybavení a poté zkopírovala údaje v něm obsažené, nebyla s to přijmout rozhodnutí, kterým by zamítla takovou žádost o ochranu učiněnou žalobkyněmi.
- 44 Projednávaná věc se tedy liší od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 17. září 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise (T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287). Vzhledem k neexistenci předchozí žádosti o ochranu podané žalobkyněmi, nemohlo totiž zajištění dotčené výpočetní techniky a zkopírování údajů obsažených v této výpočetní technice vést k přijetí rozhodnutí napadnutelného žalobou, kterým by Komise zamítla, byť i implicitně, takovou žádost o ochranu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise, T-135/09, EU:T:2012:596, body 120 až 125).
- 45 V důsledku toho nemohou žalobkyně za okolností projednávané věci tvrdit, že ke dni podání projednávané žaloby Komise přijala v rámci provádění kontroly výslovně nebo implicitně akt s právními účinky, jimiž mohou být dotčeny jejich zájmy tím, že podstatným způsobem mění jejich právní postavení.
- 46 Lze dodat, že by tomu tak bylo i v případě, že by první část čtvrtého bodu návrhových žádání musela být vykládána tak, že se týká pouhého rozhodnutí Komise zajistit a zkopírovat údaje týkající se soukromí některých zaměstnanců a vedoucích pracovníků žalobkyň. Jak totiž vyplývá z bodu 44 výše, vzhledem k tomu, že žalobkyně nepožádaly předem o ochranu, úkony zajištění a kopírování provedené v projednávané věci během sporné kontroly, nemohly jako takové vést k aktům napadnutelným žalobou.
- 47 Co se týče druhé části čtvrtého bodu návrhových žádání, která směřuje proti údajnému zamítnutí žádosti na vrácení dotčených soukromých údajů, je třeba uvést, že tato žádost o vrácení, která je buď ze dne 24. února 2017, jak tvrdily žalobkyně ve svých písemnostech, nebo ze dne 13. dubna 2017, jak bylo zmíněno na jednání, nebyla formulována dostatečně přesně, aby Komisi umožnila účelně se k ní vyjádřit, takže žalobkyně ke dni podání projednávané žaloby, ke kterému se musí posuzovat její přípustnost (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. prosince 2014, Castelnou Energía v. Komise, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 34, a ze dne 22. června 2016, Whirlpool Europe v. Komise, T-118/13, EU:T:2016:365, bod 49), neobdržely odpověď Komise, která by mohla představovat napadnutelný akt. Žalobkyně totiž uvedly pouze „četné dokumenty narušujících soukromí jejich autorů“, přičemž obecně uvedly, že se jednalo o „osobní zprávy, adresáře, telefonní hovory atd.“, a ve své žádosti ze dne 13. dubna 2017 uznaly, že „v současné době analyz[uj]í četné dokumenty zkopírované zaměstnanci Komise“ s cílem určit dokumenty, kterých se toto porušení týká.

48 Čtvrtý bod návrhových žádání musí být v důsledku toho odmítnut jako nepřipustný ve svých dvou částech.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Článek 1 písm. b) rozhodnutí Komise C(2017) 1057 final ze dne 21. února 2017, které nařizuje společnosti Intermarché, jakož i všem společnostem, které přímo nebo nepřímo kontroluje, podrobit se kontrole v souladu s čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40466 – Tute 1), jakož i čl. 1 písm. b) rozhodnutí Komise C(2017) 1361 final ze dne 21. února 2017, které nařizuje společnosti Les Mousquetaires, jakož i všem společnostem, které přímo nebo nepřímo kontroluje, podrobit se kontrole v souladu s čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40466 – Tute 1) se zrušují.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Společnosti Les Mousquetaires a ITM Entreprises, Evropská komise, jakož i Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 5. října 2020.

Podpisy.